

Nekaki sopar, kakor modra prozračna meglica, plava nizko nad dolino našo. Da bi se le kake nenavadne bolezni ne izlegle iz takega nenavnega vremena! Vlani, hvala Bogu! smo bili zdravi, ko ribica v vodi; od tiste bolezni kolere nismo nič vidili i nič čutili, samo brali smo od nje i od revšine, katero je drugod napravila. Zato so pa tudi pribegnili v našo prijetno i zdravo dolino minulega leta iz Tersta i iz Gorice; posebno v Čaškem gradu (Wasserleonburg) se je zadrževala mnogobrojna gospoda nekoliko tednov, i so radostno gledali nas, kako se mi pri Zili veseli i zdravi sprehajamo.

Minulo noč je bilo nebo tukaj jasno, kakor zvon — zmerznilo pa ni nič. Bog ne daj, da bi poleti ne nastopila tako nenavadna merzlota, kakor je sadaj nenavadna toplota.

Iz Spleta v Dalmaciji se piše „serbskemu dnevniku“, da se ne smé hrana, žito, voziti iz Bosne v Dalmacijo i da je žito se zato berzo podražilo i da se boje, da bode še dražše, „ker edini zalog (Magazin) bosanski-hercegovaški je hranil i živil našo gladno Dalmacijo, zvlaste primorje. Da bi pak žito v Bosni ostalo, bi ne bilo ne pol težave, ker bi se nadati mogli, da pride morebiti prej ali potlej spet sem na prodajo, pa glej muke i žalosti! poredoma so počeli sem sjajati konji s pšenico natovareni, pa ona se ne prodaja, nego se sosiplje v skladišča (Magazine) i skoro se očakujejo ladije, ktere jo bodo tovarile (basale) za Carigrad — morebiti še za Krim. Kdo bi bil mislil, da se bode odtod živež pošiljal za tisto černo morje, katero je živilo i hranilo gotovo pol Europe! Pa ali je ono sadaj v rokah zapadnih prosvetiteljev, zakaj ne pomagajo Europi, temoč sprevzemljejo še živež iz ust gladnega siromaka? (Treba tudi njim)“.

Podkorenem na Gorenskem 26. jan. — r. Danes ob desetih zjutraj je začelo v hiši nekega oštirja iz dimnika goreti in plamen je zlo hudo na vse kraje švigal, — al ker je bila precej pomoč pri rokah, se je kmali ogenj pogasnil. Sreča le, da se to ni ponoči zgodilo. Omeniti pa moram pri ti priložnosti, da ta oštir je imel od ene peči v drug dimnik le samo po leseni cevi dim izpeljan, in zraven tega je bila ta cev še tako ozka, da je dimnikar celó ni mogel omesti. Kje pač je naš župan le oči imel, ko je neke tedne popred kuhinje in dimnike ogledaval in po mnogih kuhinjah z vso ojstrostjo žugal, ako dimniki ne bodo očiščeni, da tu ni take očitne napake zapazil? Ker vémo, da postave ne delajo nobenega razločka: ali je hiša premožna ali revna, naj bi se tudi marljivo čulo nad njih spolnovanjem. Kdo bo potem povračal škodo, ako bi se pripetila iz take nečimernosti?

Iz Križnegore na Notranjskem. Malih ptičkov letos tudi pri nas ni, razun vrabcov in nekoliko kalinov, ki pa niso vsaki dan zaporedoma viditi. Kosi že nekaj juter veselo prepevajo — al je ne pač prezgodaj neropečejo? Labudi včasih spomlad pridejo na cerkniško jezero; letos so pa že pred Božičem bili, al bodo tukaj prezimili, se ne vé.

Novičar iz raznih krajev.

Stroški za cesarske stavbe (zidanja) so za to leto določeni na blizo 46 milijonov gold., in sicer za železnice čez 29 mil., za druge ceste okoli 12 mil., za poravnanje vodotočev in družih vodnih stavb čez 4 mil., za napravo novih telegrafov okoli 205.000 gold. Med temi deli nahajamo preložbo ceste med Podkloštrom in Trebižem, mnoge dela na Savi, Dravi, Kolpi in Muri; za železnico med Ljubljano in Terstom je določenih 8 milijonov 760.000 fl., za železnico od Zidanega mosta na Horvaško 750.000 fl. — Če je kdo postavam nasproti kako delo opustil in je kdo po taki nemarnosti v škodo prišel (postavimo, da zidarski mojster ni zidovja prav naredil), mu mora oni,

ki je tacega oškodovanja kriv, poverniti to, kar si poškodovani vprihodnje pri svojem rokodelstvu zaslužiti ne more, zakaj postava ne terja, da bi le takrat se poškodovanemu mogla odškodnina plačati, kadar si on celó nič več zaslužiti ne more. Tako je nedavnej razsodila višja c. k. sodnija. — Na Saksonskem je ministerstvo vsim pekem in kruharjem prepovedalo, da ne smejo kruha berž po peki (neugebackenes Brod prodajati), ako zraven tega nimajo tudi naj manj dva dni starega kruha. Vzrok te prepovedi je, da kruh po peki veliko manj zaleže. Ministerstvo temu še dostavlja, da bi prodajanje kruha po peki popolnoma prepovedalo, ako bi dragina utegnila še večja biti. — Iz Dunaja piše „L. u. F. Z.“, da je novica mirú ceno vsega žita ponížala, pšenica je padla za 10 do 12 grošev, reč za 15 gr. pri vagánu; tudi turšica, ječmen in oves so bolji kup. — Mesca maja bo v Parizu vélika razstava mnogoverstne domače živine; iz vsih deželá se zamore živina na ogled poslati v to razstavo, pri kateri se bojo za posebno izverstno blago premije delile. — Koliko bo pač takrat, ko bojo v lanski pariški razstavi na ogled postavljene mašine zaporedoma delale, ena srajca veljala? — takrat namreč, ko bojo mašine lan sejale, pridelovanega ruvale, predivo mikale, prejo predle, platno tkale, ga za srajce rezale in namesto mojšker srajce šivale, ker že sedaj se v Parizu v mnogih šivarskih stacunah (na pr.: „pri preroku“ na Boulevard poissoniere) suknja s hlačami in s podjopčem vred za 6 frankov in 75 cent., ali po našem dnarji za 2 fl. 42 kr. dobí? — Še zmiraj v Londonu neka družba „za pospešenje umetnij in obertnij vsih narodov“ (zur Beförderung der Künste und Gewerbe) uganja svojo sleparijo in loví ljudí na limance, da ji dajejo dnarja. Časnik „Fdbl.“ je vsled uradnih dokazov že 10. jan. razglasil, da ta družba je gola sleparija, in vendar se je v „Agram. Zeit.“ od 19. jan. sopet bralo, da je grofa C. izvolila za svojega častnega podpredsednika. Quousque tandem! — V ogerskih gojzidih pri Tolni in Kalosi so najdlí velike kupe tičjeka (guana), kterege so že preteklo leto vozili na polje. — Zastran naj važniše vsih novíc, ktera sedaj ves svet nadvladuje, namreč zastran končanja vojske, ktera je žugala to leto se kaj hudo vneti, se iz Dunaja piše, da je od rusovskega ministra grofa Neselroda in avstrijskega poslanca grofa Esterhazy-a osnovani protokol iz Petrograda došel na Dunaj, in da je odtod po posebnih kurirjih v Pariz in London poslan bil; kakor hitro bote vlada francozka in angležka ta protokol mirne sprave poterdile, se ima nek berž premirje skleniti in potem vse uravnati, da se bo mogel dokončni zbor za gotovi sklep mirú nemudoma začeti. Ker pa imajo odgovori iz Pariza in Londona na Dunaj in v Petrograd iti, bo naj manj še kakih 14 dni preteklo, preden se bojo začeli gori omenjeni zbori (konferencije). Sliši se, da zbori ti bojo v Parizu, in da avstrijska vlada misli svojega pervega ministra grofa Buol-a, angležka tudi svojega pervega ministra Palmerstona v ta zbor poslati, rusovska pa grofa Orlov-a in barona Brunov-a. Od druge strani pa se sliši, da bi utegnil Palmerston iz ministerstva stopiti, ker z njegovimi misli se ne vjemajo ti pogoji mirú. Od cesarja Napoleona se za terdno pripoveduje, da hoče mir; čudno je tedaj, da so jeli tako imenovani napol vladni francozki časniki poslednji čas zoper Rusijo in rusovskega cara spet tako govoriti, kakor so govorili pred rusovsko-turško vojsko; še bolj čudno pa je, da tudi rusovski časniki, in med njimi naj imenitniša „Invalid“ in pa „Severna Pčela“, so se začeli spet tako za vojsko vnemati, kakor da bi ne bilo misliti na mir. Res pa je nek, da nobeden carove rodovine in tudi noben minister ni vedil pred kaj od tega, da bo car miroljubni odgovor dal; zato tudi izperva ni nihče hotel te novice verjeti.

Zavolj sv. praznika v saboto pridejo prihodnje „Novíce“ v petek na svetlo.